

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Z á ř í 9 / 2008

*Bože, ty jsi zdroj dokonalého pokoje.
Prosíme tě za mír pro celý svět, pro všechny
národy a pro celé lidstvo.
Dej nám sílu překonávat zlo dobrem,
odpouštět a šířit pokoj,
abychom se směli nazývat tvými dětmi a svět
aby se proměnil ve tvé království míru a pokoje.*

(Modlitba za mír, Kancionál)

Pozvánka

Společnost pro vědy a umění v New Yorku (SVU NY)

Vás zve na přednášku

Jaroslava E. Sýkory, ThD: **"Víra a Bůh v poezii Pavla Javora"**

Sobota 13. září, 2008 v 15.00 hodin v Bohemian National Hall
na Manhattanu (321 E 73rd Street, between 1st and 2nd Ave.).

Básník **Pavel Javor** (1916-1981; vlastním jménem Jiří Škvor) byl vůdčí literární osobnost českého exilu a patřil k největším mistrům svého umění mezi těmi českými intelektuály, kteří po Vítězném únoru 1948 byli okolnostmi donuceni opustit svou vlast. Svě místo mezi českými básníky si Javor našel již před svým odchodem do zahraničí. V Čechách Javorovi/Škvorovi bylo vydáno pět sbírek, a v exilu dalších dvanáct (plus životopisný román a kniha pro děti). Vedle své profese - Javor byl dlouhá léta profesorem slavistiky na University of Montreal – působil dlouhá léta jako místopředseda Společnosti pro vědy a umění. Byl také redaktorem Radio Canada International a čtvrtletníku SVU - Proměny.

Dr. Sýkora, bývalý profesor biblických věd na Teologické fakultě Jihočeské university v Českých Budějovicích, se v Javorově poezii soustředil na jeho biblické a křesťanské motivy, obrazy a témata. Ač Javor nebyl náboženský básník typu Jana Zahradníčka nebo Otokara Březiny, religiozita je v Javorových básních silně přítomná a vypovídá o jedinečné síle jeho imaginace, filozofie, moudrosti a existenciální zakotvenosti. *(přednáška v angličtině)*

MODLITBA K ŽIVOTU

Živote budoucí, který k nám přicházíš
od smrti vykopen a z rudé krve zrozen,
posvěť se jméno tvé a dej nám mnoho dnů
tak plných jako klas a sladkých jako hrozen.

Přijď tvoje království na naši smutnou zem
a učiň svobodnými všechny porobené.
Navštiv je láskou svou a dětským úsměvem,
ať duha míru nad námi se klene.

Tvá vůle budiž kvést a rozmnožit náš rod.
Kmen lípy slovanské hluboko vtiskne kořen
a za všech vichrů, za všech nepohod,
poroste k Bohu, lidmi nepokořen.

Chléb vezdejší dejž nám, ten tvrdý s obou stran,
když v ústech nemluvnat se v prvá slova láme.
Sůl země zrazené i světlo nových ran
v bělostné hostii pokorně přijímáme.

Posléze odpusť nám všechna ta provinění,
za něž jsme, nehodní, snad zkusili již dost.
Vždyť často trpíme je za svá roztoužení,
za svoji důvěru a za svou dychtivost.

Ran nebojíme se! Dej okusit nám všeho,
 ať kamkoli se ztočí naše vratká loď.
 Jen nenávisti zbav nás. Zbav nás všeho zlého
 a v pokušení nová už nás nevodí.

Živote budoucí, stojíme u tvých bran,
 na šatech ještě prach s k smrti unavení.
 Však v srdcích pokorní a čistí ze všech ran,
 tak jako hvězda denní –
 (Ze sbírky *Hořké verše*, 1958)

Česká mše svatá ve Washingtonu

V neděli 28. září 2008 ve 12,15 p.m. budeme mít v naší národní kapli mši svatou slouženou P. Janem Czudkem z New Yorku. Prosíme o hojnou účast. Za výbor české národní kaple vás všechny upřímně zvou Oldřich Holubář, tel. 703 549 5906; Dr. George J. Švejda, PhD., tel. 301 421 9417.

Vážení čtenáři ZVONU,

Přelom srpna a září nám připomíná pár smutných výročí. Po pořádku 21.srpen 1968 – Invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa, 1.září 1939 – začátek 2. světové války, 11.září 2001 – atentát na World Trade Center... Různé události, společný jmenovatel. Násilí a smrt.

Do toho všeho přichází na jedné straně zprávy o definitivním stažení vojsk NATO z Iráku, na druhé straně zprávy z jiných částí světa o nových a nových válkách a konfliktech.

Napadá nás: Jak my křesťané můžeme být TVŮRCI POKOJE v dnešním světě? Mám sám v sobě dost pokoje? Mám ho tolik, že jej dokážu i šířit?

Symbolem pokoje je holubice – ta, která přináší poselství konce potopy; Duch svatý v podobě holubice, který sestupuje na Krista při křtu v Jordánu – ukazuje, odkud přichází pravý pokoj – z smíření člověka s Bohem. Pokud sami v sobě budeme mít Ducha pokoje, budeme také umět být tvůrci pokoje našich manželství, rodinách a společenstvích. Znova platí to staré a osvědčené: **Začít u sebe a podpořit modlitbou...**

P. Jan
*(Kresba holubice na přední straně je dílem Pabla Picassa,
 vytvořeno na začátku studené války)*

Nedělní témata

31. srpna - 22. neděle v mezidobí: (Mt 16,21-27): *Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: "Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!" n se však obrátil a řekl Petrovi: "Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!" Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho.*

Vyznání Krista (viz evangelium minulé neděle) otevírá učedníky pro pochopení pravé tváře tohoto Mesiáše: je to trpící služebník. Jaké jsou důsledky pro život učedníka? Nekračet před Kristem (určovat mu "příjatelny osud"), ale za ním.

7. září - 23. neděle v mezidobí: (Mt 18,15-20): "Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si od tebe říci, svého bratra jsi získal. Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby 'každá výpověď' byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků'. Když je však neposlechne, pověz to církvi. ... Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."

Celá 18. kapitola mluví o vztazích ve společenství církve. V ní je vzájemná spoluzodpovědnost: proto je tu povinnost napomínání hřešícího bratra, které má za cíl získat "ztraceného" (myslí se patrně na závažná provinění, jak vyplývá ze zmínek o úloze svědků i církve). Moc společenství církve je dotuzena ujištěním o vyslyšení modlitby pronesené v jednotě natolik hluboké, že samotný Kristus spojuje a dodává sílu prosbám.

14. září – Povýšení sv. Kříže: (J 3,13-17) Ježíš řekl Nikodémovi: "Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby svět byl skrze něho spasen."

V tomto úryvku se velmi stručně a výstižně vyjadřuje cesta spásy: Boží láska k člověku vyvrcholila v daru jediného Božího Syna; víra v něho je pak již teď vstupem do věčného života. "Kdo věří v Syna, má život věčný", a proto "není souzen". Takový člověk se otevřel k přijetí Božího života: přešel ze smrti do života.

20. září – 25. neděle v mezidobí: (Mt 20,1-16): "Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časné rána najmout dělníky na vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.' A šli. Kolem dvanácti a kolem tři hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: 'Co tu celý den nečinně stojíte?' Odpověděli mu: 'Nikdo nás nenajal.' Řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici!' Když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, začni od posledních k prvním.' Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou více, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: 'Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.' On však jednomu z nich odpověděl: 'Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě.'

Bůh není jako člověk. Jeho království se nepodobá lidským dílům a má povahu překvapivého daru. Velikost tohoto daru a velkorysost, se kterou je dáván, je úměrná dárci – Bohu, proto převyšuje všechna lidská očekávání.

Plná sláva – Bruce Marshall (čtení na pokračování)

Otec Smith pak mluvil s biskupem o věcech obecnějších. Biskup řekl, že má sice pořád za to, že válka byla vedena na obranu spravedlivé věci, ale že je zklamán, když se dosud neprojevuje v zemi žádná náboženská obroda. Muži, kteří se vracejí z války, se zdají neklidní a posedlí žádostí rozkoše a přenášejí tuto nákazu i na ženy. V průmyslu se věnuje malá nebo žádná pozornost

zásadám vyřčeným od papeže Lva XIII. V encyklice *Rerum novarum* a zaměstnavatelé se znova snaží zvyšovat své zisky tím, že platí malé mzdy. V literatuře, na jevišti a na plátně se představuje jako jediný žádoucí cíl života bohatství a ukojení pohlavní vášně. V módě zkracují ženy své vlasy a své sukně a jejich chování je právě tak neskromné jako jejich šaty.

Páter Smith odpověděl, že musí k svému politování říct, že pozoroval stejný nedostatek náboženské vroucnosti mezi lidmi vůbec, ale že doufá, že je to zjev dočasný. Koneckonců nesmí Jeho Excellence ani on sám zapomínat, že muži zkusili za ta čtyři léta v zákopech ažaž a že je jenom přirozené, že se teď nemohou usadit, zejména když jim civilní zaměstnavatelé odpírají platit slušné mzdy. Co se týče ženských šatů, cítil prý vřdycky, že nenadělá tolik škody to, co ženy odkrývají, jako spíše to, co zakrývají, a že nejlepším způsobem, jak učinit muže čistými, by bylo, nechat ženy chodit nahé, a že zkracování znamená možná krok správným směrem.

Otec Bonnyboat stál ve dveřích fary, aby je přivítal, a prohlásil, že biskup ovšem musí zůstat na večeři; a biskup odpověděl, že je to od otce Bonnyboata velmi hezké, ale že má naspěch a poroučel se zpět.

Páteru Smithovi se zdálo, že páter Bonnyboat trochu zestárl od té doby, co ho naposledy viděl. Jeho tvář vypadala krabatější, vlasů mu ubylo a oči se zdály za brýlemi bledší a chladnější. Při večeři, která se skládala z čaje a chleba s máslem a rybiček, mnoho řečí nenadělal. Otec Smith se nevyptával otce Bonnyboata na farnost, protože si myslel, že ji zná pořád ještě líp než otec Bonnyboat, a protože ještě nemohl zvyknout pomýšlení, že on je jeho farářem. „Obávám se, velebný pane,“ řekl konečně otec Bonnyboat, „že tady najdete některé změny, které jsem provedl, zatímco jste byl pryč.“

Otec Smith mlčel. Myslel si, že ví, co přijde. Otec Bonnyboat byl odborník v liturgii a věděl na puntík, jak má benediktinský opat zpívat pontifikální mši o dvojnásobném svátku druhé třídy v přítomnosti kardinála. On sám nikdy v liturgii zvlášť nevyňikal, ačkoliv si dával záležet, protože věděl, že liturgie je jenom jiné jméno pro dobré chování u stolu Boha Všemohoucího. „Narážím ovšem na věci týkající se liturgie,“ pokračoval otec Bonnyboat. „Mám-li být upřímný, bylo to tu po té stránce velmi zanedbané, když jsem sem přišel. Odstranil jsem románská paramenta a nahradil jsem je githovými, a zbavil jsem se také slečny O'Harové a jejího sboru. Páteru Smithovi málem uniklo zakvílení.

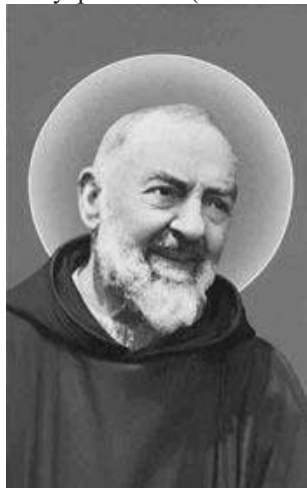
„Možná, že Bůh pokládá jisté věci ještě za důležitější než liturgii, otče,“ řekl Smith. „Myslím spravedlnost a šetrnost a lásku k lidem. A zdá se, že právě tyto věci jsou odpírány lidem, kteří za nás bojovali a dali pro nás v sázku všecko.“

„Máte pravdu a nemáte pravdu, otče“ řekl Bonnyboat. Máte pravdu, protože člověk nemůže být živ jenom liturgií, a nemáte pravdu, protože čokolvěk potřebuje právě tak krásy pro svou duši jako chleba pro své břicho. Řekněte sám: nač myslíte, že čekají všichni ti lidé tamhle venku, ne-li aby nasýtli svou žádost vzrušení a romantiky a krásy? A Všemohoucí Bůh je mnohem víc vzručující, mnohem romantičtější a krásnější než nějaká filmová hvězda, jenomže lidé to nevědí. Je na nás, abychom jim to ukázali, a proto děláme dobře, když se snažíme dodat našim bohoslužbám co nejvíce přísné

krásy; uctíváme tak Boha sami a vedeme druhé lidi k tomu, aby ho uctívali také. A když ho uctívají, nemohou jinak než mít víc lásky k svým bližním, kteří jsou také stvořeni k Jeho obrazu. Já vím, otče, že byste rád viděl, aby z této války, kterou jsme právě vybojovali, vzešlo co nejdřív hodně dobra, ale věřte mi, že pomalý a jistý způsob, jakým k sobě volá Bůh lidi, je stále nejlepší.“ Otec Smith se usmíval, když ho otec Bonnyboat odváděl ke stolu, protože cítil, že teď už mu nebude těžké modlit se za něj; cítil, že páteru Bonnyboatovi záleží na Boží věci právě tak jako jemu, jenomže zkrátka trochu jiným způsobem. *(pokračování příště)*

Svatý na tento měsíc - Sv. Pio z Pietrelciny, 23. září

Svatý páter Pio (nebo italsky Padre Pio), oficiálně svatý Pio z Pietrelciny

(25. května 1887 – 23. září 1968) byl Ital, kněz, který měl stigmata po mnoho let. Stal se známým tím, že konal zázraky, a jasnovidectvím. Přisuzovala se mu též schopnost bilokace (schopnost být současně na dvou místech). Narodil se v Pietrelcině v Itálii. V raném věku (v 16 letech) vstoupil 6. ledna 1903 do noviciátu kapucinského mužského kláštera v Morcone, kde dne 22. ledna oblékl františkánský hábit a jméno bratr Pio. Poté složil jednoduché řeholní sliby a 27. ledna 1907 slavné řeholní sliby.

V roce 1910 byl vysvěcen na kněze v katedrále v Beneventu a ustanoven u Santa Maria degli Angeli v Pietrelcině, protože měl podlomené zdraví. Ze zdravotních důvodů

zůstal se svou rodinou až do roku 1916. Později odešel na žádost svých představených do kláštera v San Giovanni Rotondo, a setrval tam až do své smrti. V letech 1917-1918 sloužil u italských pomocných jednotek. V roce 1918 se u něj objevila stigmata (poté co se nabídl jako smírná oběť za zločiny během I. světové války), která nosil až do smrti a zpočátku byl kvůli nim považován za podvodníka. Až když lékaři vyvrátili, že by si rány způsobil sám, byl podezření zbaven. V roce 1940 vypracoval plány pro stavbu Domu pro úlevu trpícím; tato nemocnice byla otevřena v San Giovanni Rotondo v roce 1956. Páter Pio byl za svého života vyhledávaným zpravědlníkem, vedl rozsáhlou korespondenci, se kterou mu pak pro rozsah museli pomáhat další řádoví spolupráťi. Za doby komunistického totalitarismu např. předpověděl i Františku Tomáškoví, že nezemře, dokud nebude jeho vlast svobodná (František Tomášek zemřel roku 1992). Páter Pio byl prohlášen za ctihodného dne 18. prosince 1997 papežem Janem Pavlem II., ten jej také 2. května 1999 zapsal mezi blahoslavené. Dne 16. června 2002 pak byl kanonizován, tj. Prohlášen za svatého; této události se v Římě zúčastnilo kolem půl milionu lidí. Dne 1. července 2004 byl páteru Piovi v San Giovanni Rotondo, na místě, kde žil, zasvěcen kostel.

23. září tohoto roku uplyne od jeho smrti 40 let.

Myšlenky moudrých – o naději

Doufat znamená neztrácet ze zřetele onen svět.

Clive S. Lewis

Naděje je důvěra v to, že jednoho dne nalezneme to, co hledáme.

Basil Hume

Naděje na budoucí dobro nám stačí, abychom dokázali přijímat oběti.

Sv. Terezie z Lisieux

Svatební oznámení

***V sobotu 21. června 2008 v kostele sv. Václava
v Dolních Bojanovicích přijali svátost manželství
MICHAELA BENK a VÁCLAV HNÍZDA.
Oddávajícím knězem byl P. Antonín Kocurek.***

Blahopřejeme novomanželům !

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci září:

Adélka Čížová 1. září, Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Barbara Jochová 12. září, Marie Mikulová 14. září, Jana Pecháčková 16. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek st. 20. září, Jan Tomeček 21. září, Vlasta Krupková 24. září, Anička Tydlitátová 25. září, Dagmar Čermáková 26. září, Mikuláš Pope 26.září.

Úmrtí

Dne 20.8. 2008 v Delaware Pán Bůh povolal na věčnost paní MUDr. Miroslavu Kostkovou ve věku nedožitých 70 let. V minulosti byla členkou krajské rodiny. Vzpomeňme na ni ve svých modlitbách.

Poděkování

Na časopis přispěli: A. Kanka, B. a J. Novotny, Z. Dlouhy, P. Weirich, M. a F. Jansa, V. a M. Solfronk.

Mše svaté v září 2008

Datum	Úmysl	Dárce
2-Sep-08	Za rodiče Mimi a Járu Kohouta	Dcery Alena, Zuzana, Daniela
4-Sep-08	Za živou a zemř. rodinu Sedláčkovou	J. Sedláček
6-Sep-08	Za + Martina Krále	L. Král
7-Sep-08	Za + babičku a dědečka Jackovy a babičku Čuškovou	A. Čušková
9-Sep-08	Za + Olgu Vrabcovou	Rod. Tomečkova
11-Sep-08	Za + P. Msgr. Inoce Obdržálka u příležitosti 70. výročí úmrtí	M. a I. Chybik
14-Sep-08	O zdraví a Boží požehnání pro rodinu Brabcovu, Rabíkovu, Kušnierovu	T. a D. Brabec
16-Sep-08	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
18-Sep-08	Za + Milana, Petra, Marii Bohúnovy, přátelé	M. a I. Chybik
21-Sep-08	Za Alžbětu Bačíkovu a celou zemř. rodinu	Rod. Tomečkova
23-Sep-08	Za + Aničku Kořeňovskou	B. a J. Kowalyk
28-Sep-08	Není mše (Washington)	
30-Sep-08	Za + Miroslavu Kostkovou	Rod. Kostkova, dcera

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajské bohoslužby **každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.**
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: **P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959**

E-mail: j.czudek@fiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. **každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>**